

[J. V. Christensen.]

lange Række af Baneforslag, der fremsattes i 1908. Dens Gennemførelse blev imidlertid meget forsinket, saaledes at man i de Aar, da der var en virkelig stor Trafik, op imod 1920, laa i Arbejde med Banelinien, men den var endnu ikke blevet fuldført. Desuden havde den, da den efterhaanden var bygget færdig, det Uheld, at der Gang paa Gang fandt store Skred Sted paa de mægtige Dæmninger, som præger denne Jernbane-linie. Det var i 1925. Jeg tror, at i 1927—28 blev den sidste Del af den færdiggjorte Bane taget i Brug, og i 1933 — i 1932 begyndte man jo dermed — vil man nu altsaa nedlægge denne Bane.

Jeg er selvfølgelig enig i de Grundbetragtninger, som er fremsat med Hensyn til Banens Rentabilitet, men det forekommer mig alligevel, at man ved Vurderingen af netop denne Bane maa holde sig for Øje noget af det, som var Forudsætningerne for, at den i sin Tid blev anlagt, og man maa ogsaa, synes jeg, i særlig Grad holde sig for Øje, at naar den som Transportbane tilsyneladende navnlig i det sidste Aar er kommet til at spille saa ringe en Rolle, hænger det utvivlsomt sammen med de abnorme Forhold, vi lever under. Jeg skal ikke gaa ind paa mange Enkeltheder. Jeg er glad for, at Spørgsmaalet vil kunne drøftes i et Udvalg; der vil formentlig ogsaa faa Adgang til at se selve Stykgodsudvalgets Betænkning, og der vil da kunne foretages en sammenlignende Prøve med det Materiale, som er forelagt fra Egne i Banens Opland. Jeg vil dog sige, at naar en saa stærk Repræsentation for Befolkningen som samtlige Sogneraad i Banens Opland og de to Byraad i Byerne ved Endestationerne har udtalt sig for, at man i hvert Fald gav Banen Prøvetid, kan man ikke, synes jeg, som den ærede Ordfører for det radikale Parti (Gunnar Fog-Petersen) feje alle disse Indvendinger til Side og sige, at det betyder ingen Verdens Ting, Folk vil slet ikke gøre noget for Banernes Bevarelse. Der blev ved en Forhandling, som blev ført af Repræsentanterne for det Udvalg, de forskellige Kommuner har nedsat, oplyst overfor Folketingsudvalget som typisk Vidnesbyrd om Krisens Indvirken paa Transportforholdene, at f. Eks. fra bestemte Skovdistrikter, hvor man for nogle faa Aar siden transportererede halvtredie Hundrede Vognladninger, var denne Transport gaet ned til et Par Stykker; og endvidere blev det oplyst, at et Savværk, tror jeg, i Frederikssund, som for 2—3 Aar siden opskar og for en Del fik tilført pr. Bane 1 000 Rum-

meter, nu kun fik tilført 80 Rummeter. Jeg nævner dette ikke for at begynde en Diskussion om Enkeltheder, men kun for at pege paa, at vi er inde i abnorme Tilstande.

Jeg kan heller ikke se bort fra, synes jeg, at der ikke overfor den sjællandske Midtbane i de Aar, den har eksisteret, er vist nogen synderlig Interesse — saadan ser det ud, naar vi betragter Sagen fra Befolkningens Synspunkt. Der har været en utilstrækkelig Forbindelse, og navnlig det, at denne Bane aldrig er blevet fuldenendt efter sin Bestemmelse, har haft Indflydelse paa Benyttelsen af den. Ganske særlig har det selvfølgelig haft Betydning, at Toggangen paa den har været, som den har været.

Der vil, efter hvad man har faaet oplyst gennem Henvendelser til Folketingsudvalget, der findes som Bilag til dets Betænkning, ved en Nedlæggelse opstaa mange Vanskeligheder, hvoraf nogle er nævnt her, for de interesserede Kommuner, som har haft deres Udgifter til Vejforlægninger og lignende.

Jeg vil derfor saa indtrængende, som det er mig muligt, henstille, at der ud fra den Betragtning, at man har givet ældre, agtværdigere og ærværdigere Institutioner Prøveaar, eller, som det blev sagt her i Tinget, et Naadens Aar, ogsaa gives den sjællandske Midtbane en yderligere Prøvetid; og jeg vil advare mod at træffe saadanne Bestemmelser, som der har været Rygter fremme om, nemlig at man skulde føre Broen over Fjorden bort og derved afskære alle Muligheder for Banens videre Drift. Jeg vil rette denne Henstilling og haabe, at de Forhandlinger, som skal føres i Udvalget, dog i nogen Maade vil kunne underbygge Forventningerne om, at Banen skal kunne bevares i alt Fald endnu et Par Aar, saa at vi maaske til den Tid er inde i andre Tilstande, som gør det muligt, at den bruges, og omend ikke bliver rentabel, saa dog i hvert Fald tjener de Formaal, til hvis Fremme den i sin Tid blev anlagt.

Schaumann: I Tilslutning til de Bemærkninger, som er fremsat af mit Partis Ordfører (Lange), ønsker jeg som Repræsentant for de sønderjydske Landsdele at gøre et Par ganske korte Bemærkninger om Lovforslagets Bestemmelser angaaende to sønderjydske Baner. Jeg er naturligvis ikke uenig i den Betragtning, at det ikke i det lange Løb lader sig gøre at opretholde urentable Baner, som Befolkningen vender sig fra; og at den moderne Udvikling gaar bort fra Banerne, særlig paa de korte Strækninger, kan der jo ikke være Tvivl om. Med